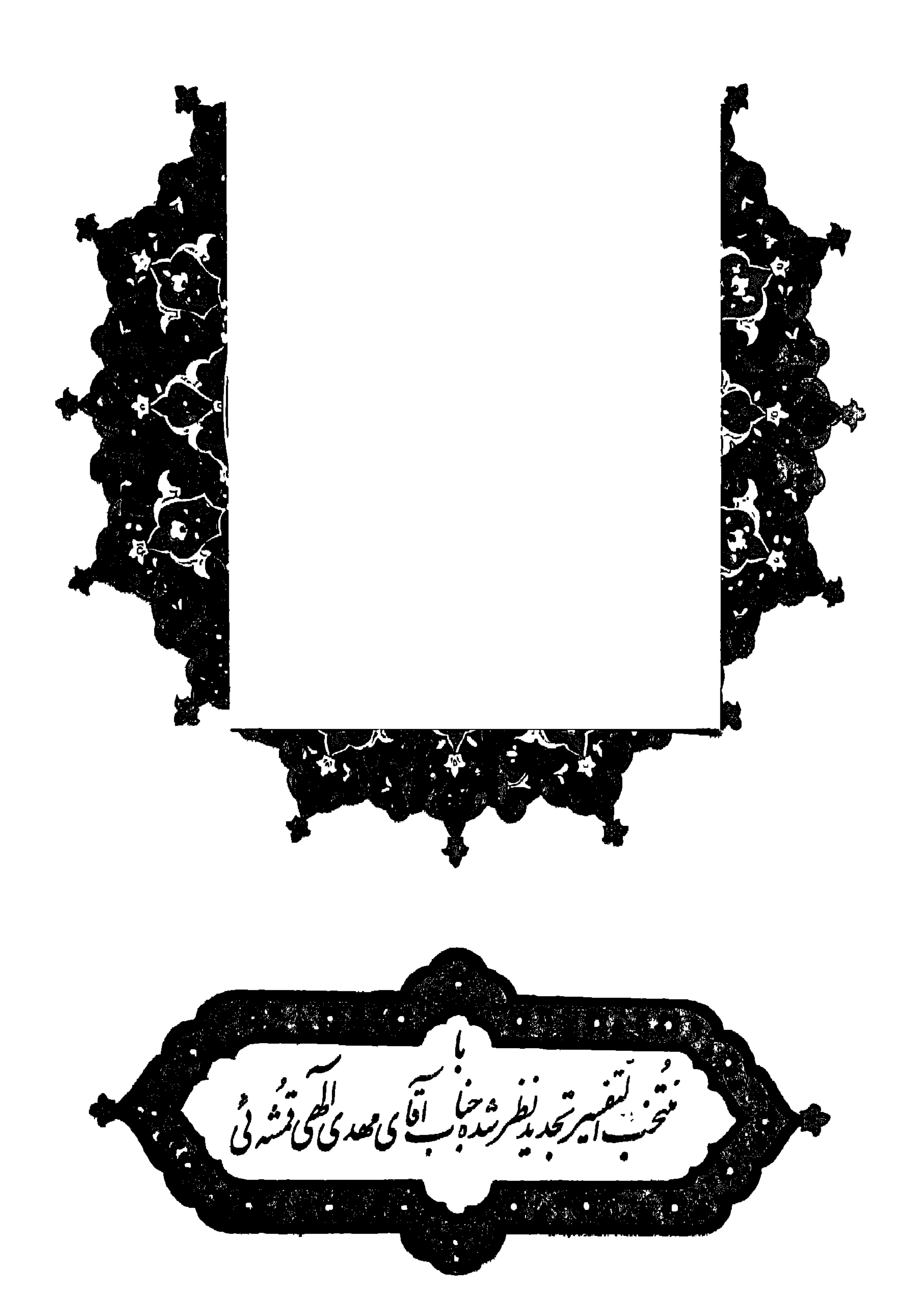
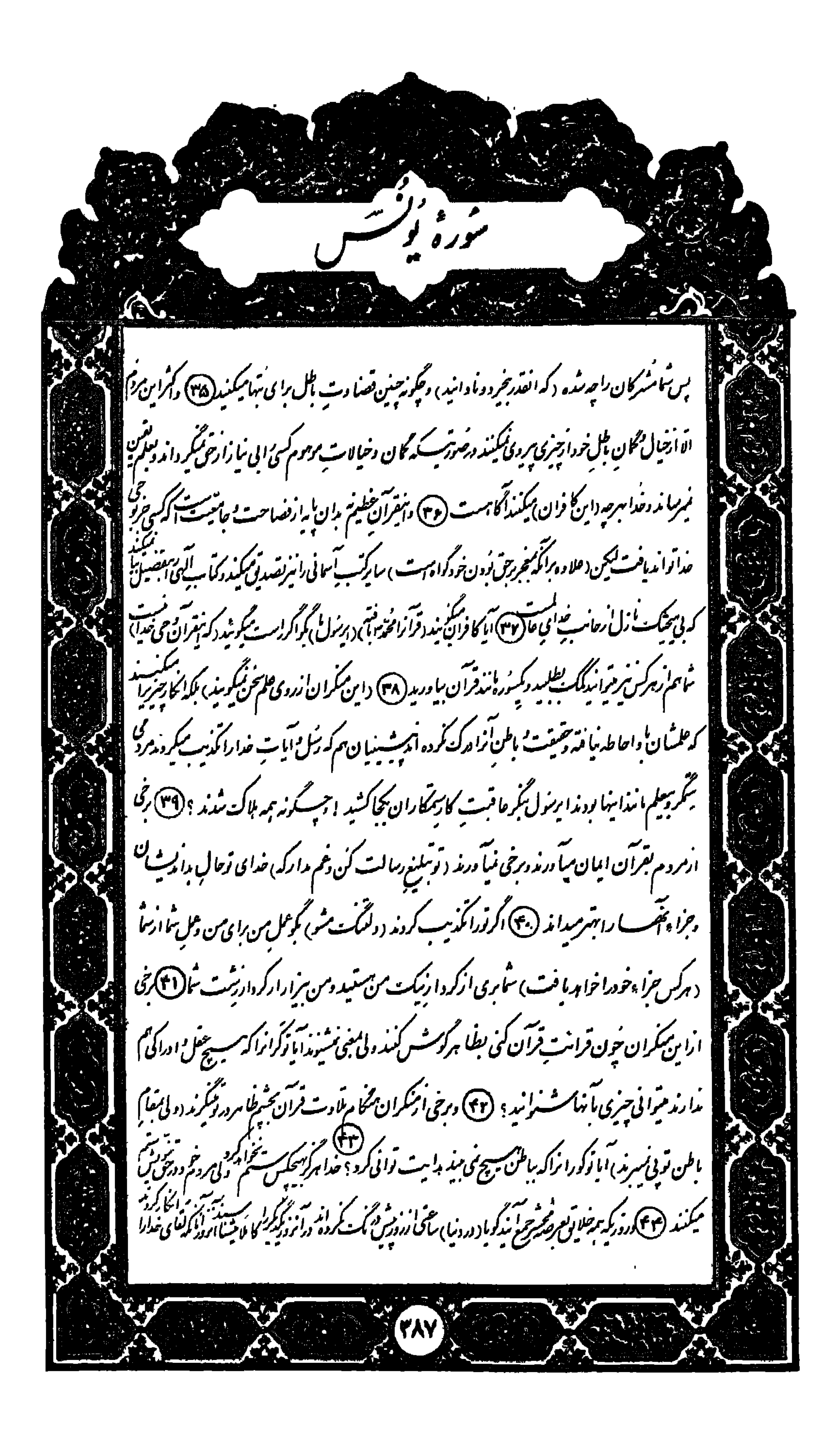
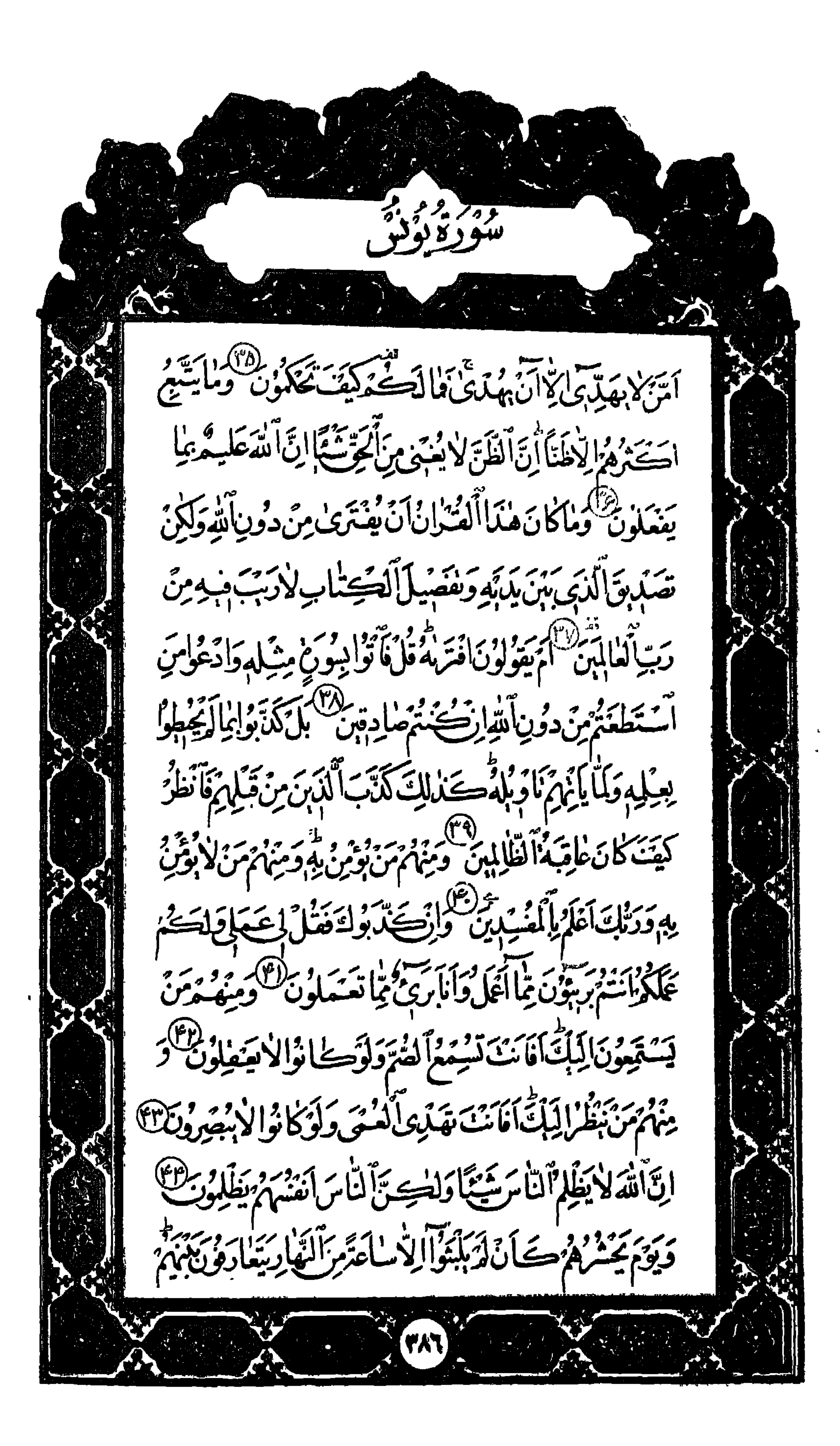

منتخب التفسیر تجدید نظر شده با جناب آقای مهدی الهی قمشه ئی

و بخواری و رسوائی در افتند و نگهبانی از عذاب خدا نیابند گوئی روی سیاه آنها قطعه‌ای از شب ظلمانی است آنان اهل
آتش دوزخ و در آن همیشه معذبند ۲۷ و ما روزی همه خلق را در قیامت جمع آریم آنگاه بمشرکان با عتاب گوئیم شما و
بتهاتان در مکان خود بایستید پس میانشان جدائی افکنیم و بتان و سایر معبودان باطل زبان گشوده گویند شما مشرکان
هرگز ما را پرستش نکردید (یعنی پرستش شما ارائی اثر و باطل و از روی هوا و هوس دنیوی بود و امروز همه نابود گشت پس گوئی هیچ ما را
نپرستیده‌اید یا آنکه ما از پرستش شما بیخبر و یا ناراضی بودیم و امروز برای شما شفاعتی و عذری نتوانیم خواست) ۲۸ پس در این جا
شهادت و حکم خدا میان ما (بتان و معبودان باطل) و شما (مشرکان) کفایت کند که ما از پرستش شما غافل بودیم ۲۹ در آن روز
(قیامت) هر شخصی جزاء اعمال نیک و بدی که پیش از این کرده خواهد دید و همه بسوی معبود و مولای حقیقی خود بازگردند و خدایان
باطل که بدروغ می‌بستند همه نابود شود ۳۰ (ای رسول ما) مشرکان را بگو کیست از آسمان و زمین بشما روزی میدهد و
کیست بشما چشم و گوش عطا میکند و کیست از مرده زنده و از زنده مرده برمی‌انگیزد (یعنی از نطفه مرده آدمی زنده میسازد
و باز میمیراند) و کیست که فرمانش عالم آفرینش را منظم میدارد و تمام مشرکان معترف شده و گویند فقط در این امور تنها خدا
یکتاست پس با آنها بگو چرا خدا ترس نمیشوید ۳۱ چنین خدای قادر یکتائی براستی پروردگار شما است و بعد از بیان این راه
حق و خداشناسی چه باشد غیر گمراهی پس بکجا میروید ۳۲ همچنین حکم شقاوت و کلمه خدا بر فاسقان استحقاق یافت که بایمان نیاورند
۳۳ (ای رسول) بگو که آیا هیچیک از بتان و خدایان باطل شما بر این قادر است که در آغاز خلق را بیافریند و سرانجام برگرداند بگو تنها خدای یکتاست که در ازل
خلق کرده آنگاه برمیگرداند پس به این خدای قادر چرا بشرک دروغ میبندید ۳۴ باز بگو آیا هیچیک از شرکاء شما مشرکان کسی را براه حق هدایت تواند کرد؟ بگو تنها
خداست که خلق را براه حق و طریق سعادت هدایت میکند آیا آنکه خلق را براه حق رهبری میکند سزاوارتر به پیروی است یا آنکه نمیکند؟ مگر آنکه خود هدایت شود



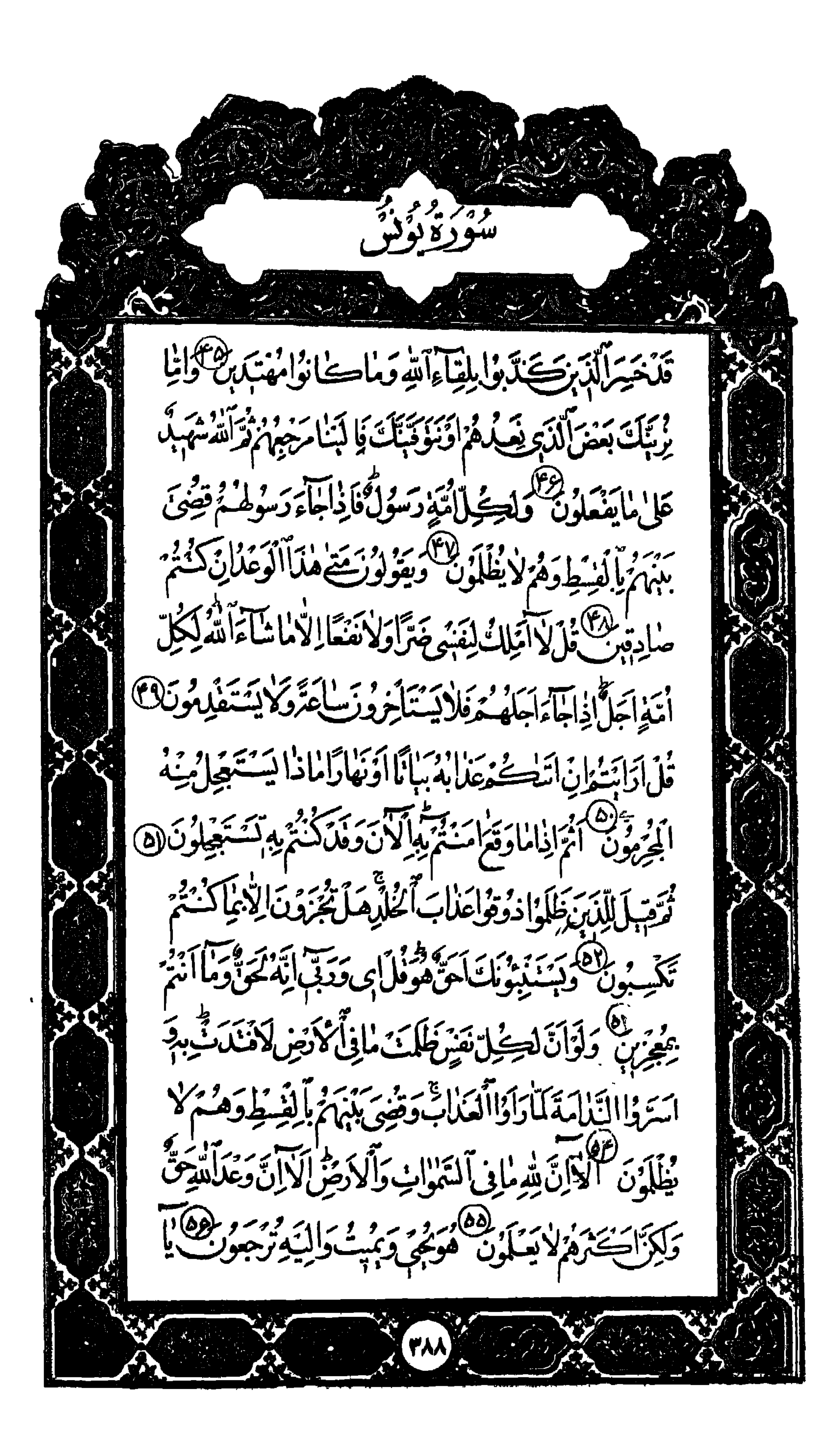
پس شما مشرکان را چه شده (که اینقدر بی‌خرد و نادانید) و چگونه چنین قضاوت باطل برای بتها میکنید (۳۵) و اکثر این مردم
الا از خیال و گمان باطل خود از چیزی پیروی نمیکنند در صورتیکه گمان و خیالات موهوم کسی را بی‌نیاز از حق نمیگرداند و بعلم و یقین
نمیرساند و خدا بهر چه (این کافران) میکنند آگاه است (۳۶) و این قرآن عظیم بدان پایه از فصاحت و جامعیت است که کسی جز وحی
خدا تواند بافت لیکن (علاوه بر آنکه معجز بر حق بودن خود گواه است) سایر کتب آسمانی را نیز تصدیق میکند و کتاب الهی را بتفصیل بیان میکند
که بی هیچ شک نازل از جانب خدای عالمیان است (۳۷) آیا کافران میگویند (قرآن را محمد) بافته؟ (ای رسول ما) بگو اگر راست میگوئید (که این قرآن وحی خدا نیست)
شما هم از هر کس نیز میتوانید کمک بطلبید و یک سوره مانند قرآن بیاورید (۳۸) (این منکران از روی علم سخن نمیگویند) بلکه انکار چیزی را میکنند
که علمشان باحاطه نیافته و حقیقت و باطن آنرا درک نکرده اند پیشینیان هم که رسل و آیات خدا را تکذیب میکردند مردمی
بیفکر و بیعلم مانند اینها بودند ای رسول بنگر عاقبت کار ستمکاران بکجا کشید! چگونه همه هلاک شدند؟ (۳۹) برخی
از مردم بقرآن ایمان میآورند و برخی نمیآورند (تو تبلیغ رسالت کن و غم مدار که) خدای تو حال بداندیشان
و جزاء آنها را بهتر میداند (۴۰) اگر ترا تکذیب کردند (دلتنگ مشو) بگو عمل من برای من و عمل شما از شما
(هر کس جزاء خود را خواهد یافت) شما بری از کردار نیک من هستید و من بیزارم از کردار زشت شما (۴۱) برخی
از این منکران چون قرائت قرآن کنی بظاهر گوش کنند ولی معنی نمیشنوند آیا تو کران را که هیچ عقل و ادراکی هم
ندارند میتوانی چیزی بآنها بشنوانید؟ (۴۲) و برخی از منکران هنگام تلاوت قرآن بچشم ظاهر در تو مینگرند (ولی بمقام
باطن تو پی نمیبرند) آیا تو کوران را که بباطن هیچ نمی بینند هدایت توانی کرد؟ (۴۳) خدا هرگز بهیچکس ستم نخواهد کرد ولی مردم خود در حق خویش ستم
میکنند (۴۴) و روزیکه همه خلایق بعرصه محشر جمع آیند گویا (در دنیا) ساعتی از روز بیش درنگ نکرده اند در آنروز یکدیگر را ملاقات کنند آنها که لقای خدا را انکار کردند



أَمَّنْ لَّا يَهِدِّيْٓ إِلَّآ أَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ ۟ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ
أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۭ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ۭ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا
يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ أَنْ يُّفْتَرٰى مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ
تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ
رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ فَأْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا مَنِ
اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوْا بِمَا لَمْ يُحِيْطُوْا
بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيْلُهٗ ۭ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّا يُؤْمِنُ
بِهٖ ۭ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ لِّيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ
عَمَلُكُمْ ۚ أَنْتُمْ بَرِيْٓـُٔوْنَ مِمَّآ أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ
يَّسْتَمِعُوْنَ إِلَيْكَ ۭ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوْا لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَ
مِنْهُمْ مَّنْ يَّنْظُرُ إِلَيْكَ ۭ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوْا لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٤٣﴾
إِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَّلٰكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٤٤﴾
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَنْ لَّمْ يَلْبَثُوْٓا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُوْنَ بَيْنَهُمْ ۭ

بسیار زیانکارند و هرگز بمنزل سعادت راه نمی‌یابند (۴۵) و اگر ما بعضی از عقاب آن منکران را که وعده کردیم
در حیوة دنیا بتو نشان دهیم یا بتأخیر افکنده و پیش از قبض روح تو کنیم باز مرجع آنان در قیامت بسوی ماست در آنروز هم خدا باعمال
(جزاء) آنها آگاه است (۴۶) و برای هر امتی رسولی است که هرگاه رسول آنها آمد و حجت تمام شد بر (مؤمن و کافر) حکم
بعدل شود و بر هیچکس ستم نخواهد شد (۴۷) و (کافران) میگویند ای رسول و ای مؤمنان پس این وعده قیامت کی خواهد بود اگر
شما راست میگوئید (۴۸) ای رسول پاسخ ده که من مالک نفع و ضرر خود نیستم (تا چه رسد بدیگران) مگر هرچه خدا خواهد برای هر امتی
اجل معینی است که چون فرا رسد ساعتی دیر و زود نگردد (۴۹) بگو مرا خبر دهید که اگر شب که در خوابید یا روز که بکسب و کارید
عذاب خدا فرا رسد (چه راه مفری دارید) چرا گناهکاران (بجای توبه) عذاب را بتعجیل میطلبند (۵۰) آیا آنگاه که عذاب
واقع شد باز ایمان میآورید؟ (درصورتیکه آنزمان ایمان بی اثر است) و گفته شود الآن ایمان آوردید و بجزع و توبه
برخواستید و حال آنکه قبلاً از راه تمسخر عذاب را بتعجیل میخواستید (۵۱) آنگاه بستمکاران گویند بچشید عذاب ابدی را آیا
اینعذاب جز نتیجه اعمال زشت شماست؟ (۵۲) ای رسول از تو کافران میپرسند که آیا این (قرآن و رسالت و) وعده ثواب و عقاب (بهشت و جهنم)
برحق است بگو آری قسم بخدای من که البته همه وعده‌ها حق است و شما از آن هیچ مفری ندارید (۵۳) و اگر (در آنروز) مردم
ستمکار مالک روی زمین باشند همه دارائی خود را فدا دهند تا مگر خویشتن از عذاب برهانند و چون عذاب را مشاهده کنند حسرت
و پشیمانی خود را پنهان دارند (که شماتت از مردم نبینند) و در حق آنها حکم بعدل شود و در کیفرشان هیچ ستمی نشود (۵۴) مردم آگاه
باشید که هرچه در آسمانها و زمین است ملک خداست و هم آگاه باشید که وعده (ثواب و عقاب بهشت و دوزخ) خدا همه حق
محض است ولی اکثر خلق از آن آگه نیستند (۵۵) خداست که مرده را زنده میکند و زنده را میمیراند و باز بسوی او برمیگردید (۵۶)

4122



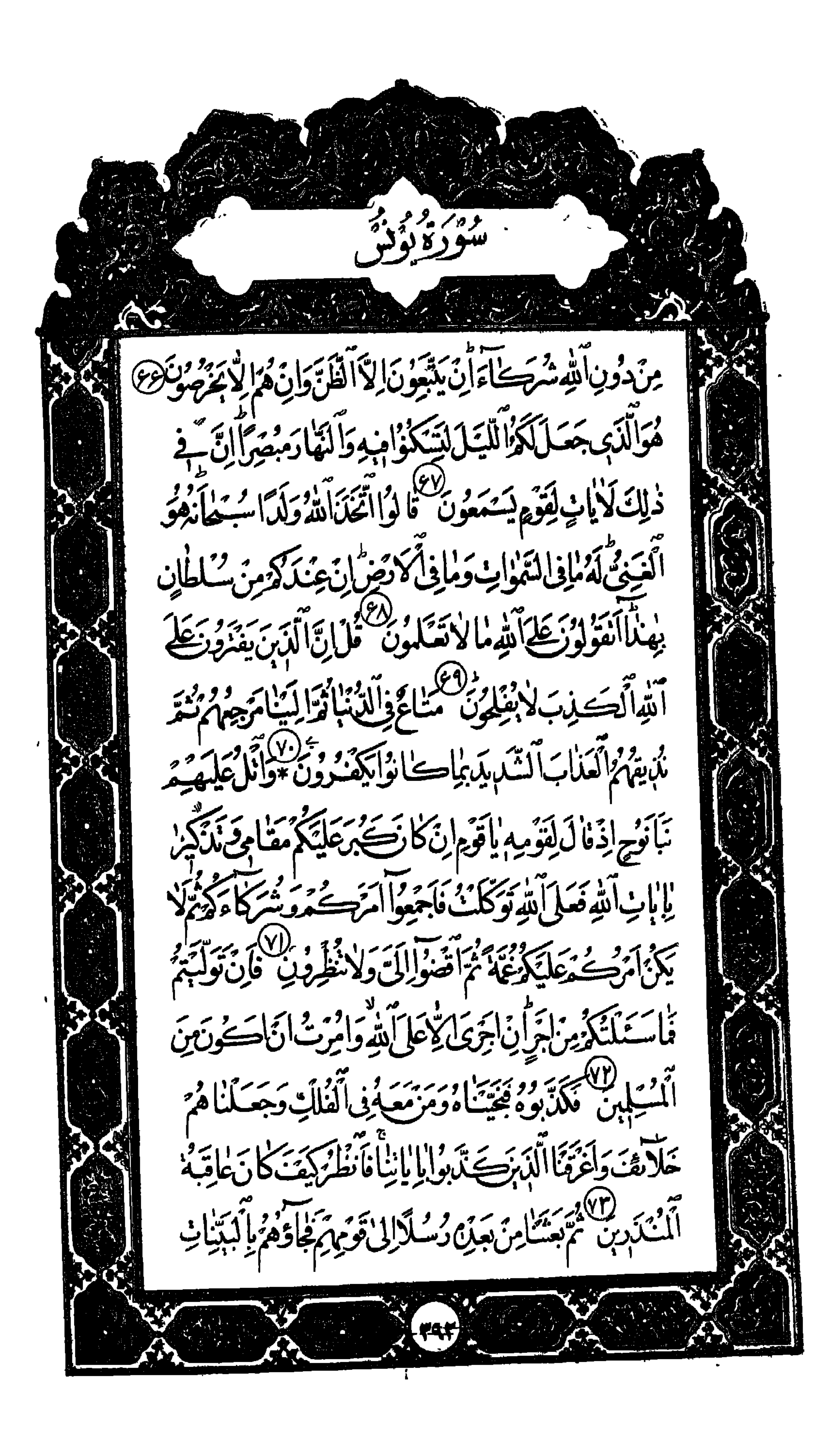
قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَاِمَّا
نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيْدٌ
عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلٌ فَاِذَا جَآءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِيَ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ لِكُلِّ
اُمَّةٍ اَجَلٌ اِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٤٩﴾
قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٠﴾ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ آٰلْـٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٥١﴾
ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ
تَكْسِبُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ اَحَقٌّ هُوَ قُلْ اِيْ وَرَبِّيْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ وَمَآ اَنْتُمْ
بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ وَ
اَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٥٦﴾ يٰٓا

سورهٔ یونس

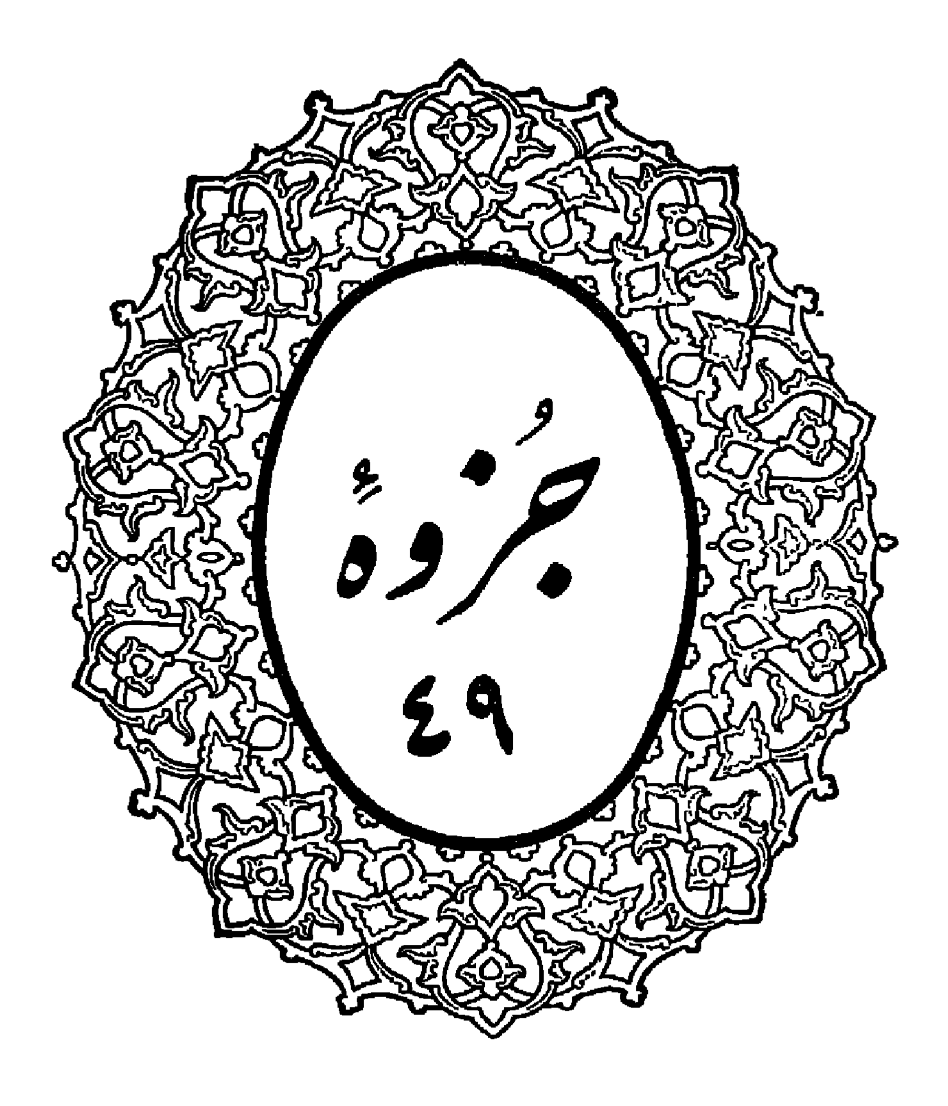
مردم عالم نامه‌ای که همه پند و اندرز و شفای دلهای شما و هدایت و رحمت بر مؤمنان است از جانب خدا برای نجات
شما آمد ۵۷ ای رسول بخلق بگو که شما باید منحصراً بفضل و رحمت خدا شادمان شوید (و بنزول قرآن مسرور باشید) که آن
بهتر و مفیدتر از ثروتی است که برخود اندوخته میکنید ۵۸ باز بگو (بمشرکان عرب) که آیا رزقی که خدا برای
شما فرستاده و حلال فرموده شما از پیش خود بعضی را حرام و بعضی را حلال میکنید؟ با من بگوئید آیا این
بدستور خدا است یا بحق افترا می‌بندید؟ (مقصود بحیره ـ و سائبه ـ و وصیله و حام است که مشرکان برخود
حرام کردند) ۵۹ آنانکه بر خدا دروغ می‌بندند گرچه گمان دارند بروز قیامت (مگر از انتقام حق در آن روز نمیترسند)
البته خدا را با بندگان فضل و احسان است ولی اکثر مردم شکر احسان حق نمیکنند ۶۰ ای رسول بدان که تو
در هیچ حال نباشی و هیچ آیه از قرآن تلاوت نکنی و هیچ عملی با امّت وارد نشوید جز آنکه ما همان لحظه شما را
مشاهده میکنیم و هیچ ذرّه‌ای در همه زمین و آسمان از خدای تو پنهان نیست و کوچکتر از ذرّه و بزرگتر از آن
هرچه هست همه در کتاب مبین حق (و لوح علم الهی) مسطور است ۶۱ آگاه باشید که دوستان خدا
هرگز هیچ ترس (از حوادث آینده عالم) و هیچ اندوهی (از وقایع گذشته جهان) در دل آنها نیست ۶۲
آنها اهل ایمان و خدا ترسند ۶۳ آنها را از خدا پیوسته بشارت است هم در حیوة دنیا (بمکاشفات و عالم خواب)
و هم در آخرت بنعمتهای بهشت سخنان خدا را تغییر و تبدیلی نیست که این فیروزی بزرگ نصیب دوستان خداست
۶۴ ای رسول بابهم غم مخور و سخن و طعن منکران خاطرت را غمگین نسازد و هر عزّت و اقتداری مخصوص خداست
او همه گفتار خلق شنوا و بهمه احوال دانا است ۶۵ آگاه باش که هرچه در همه آسمانها و زمین است ملک خداست و آنچه را مشرکان از غیر خدا پیروی میکنند



اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي
الصُّدُوْرِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝۵۷ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ
فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ۝۵۸ قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ
اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ۝۵۹ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝۶۰
وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ
اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ
مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ
اَكْبَرَ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝۶۱ اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۶۲ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝۶۳ لَهُمُ الْبُشْرٰى
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيْمُ ۝۶۴ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝۶۵
اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ



مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾
هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي
ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ
الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بِهٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى
اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ * وَاتْلُ عَلَيْهِمْ
نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي
بِآيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ
خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ



اخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی تلگرافی : تهران - اخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸